

İNSANI KÜFRE GÖTÜREN SÖZLER

Bir adama „Namaz kıl ki, helavet bulasın!..“ dendiğinde o da, ona: „Sen de namazı terket ki, helavet bulasın!“ derse kâfir olur. Veya cevabını şöyle verse, „Namaz kılsam da kılmasam da değişmez, ikisi de müsavidir,“ derse yine kâfir olur.

Bir kimseye: „Farz olan namazı kıl!“ dense, o da „Kılmıyacağım!“ diye cevap verse küfre gider, kâfir olur. Ancak senin emrinle kılmıyacağım, niyetiyle söylerse kâfir olmaz.

Veya „Farz namazı kıl!“ teklifine karşı o, „Namazı terketme güzeldir“ veya „o, büyüklerin, tenbellerin işidir“ veya „namaz öyle bir meşguliyettir ki, ondan kaçmak lazım!“ derse yine kâfir olur.

Abdestsiz namaz kılanın küfre gidip gitmemesinde ihtilaf olunmuştur.

Ramazan geldiđinde: „Ađır misafir geldi,“ derse kâfir olur.

„Kendisine zekâtını ver!“ dendiğinde o, „Hayır, ben zekât vermem!“ derse kâfir olur.

Faizin veya zulüm yapmanın helal olmasını temenni etse küfre gitmiş olur.

Şayet, bir kimse benimle beraber şeriat'a gel, dese onun hasmı da dese ki, adamları getir ki, ben de yürüyeyim veya ben şeriat ile neyi amel edeceğim veya burada bu iş yürümez, laik kafalıların dediği gibi bu memlekette bu iş, yani şeriat yürümez veya bu ülkede şeriat'ın ne işi var veya ben şeriat'la ne iş yapacağım veya ben şeriat'ın gelmesini istemiyorum veya şeriat'cılık gericiliktir veya şeriat bizi ortaçağa götürür veya şeriat bizi geri bıraktı veya şeriat'ın devri geçti veya şeriat'ın modası geçmiştir veya şeriat insanları idare edemez veya şeriat noksandır veya asrın ihtiyaçlarına cevap veremez veya yirminci asır geldi, artık şeriat'ın sözü mü edilir veya şeriat eskidendi, şimdi ilim devri geldi, artık söz sahibi ilimdir derse veya şeriat kol kesmektir derse veya hâkimiyet kayıtsız ve şartsız milletindir, derse veya şeriat dinden değildir, derse veya İslam dininde devlet ve siyaset yoktur, derse veya günümüzün sistemi artık demokrasidir, derse veya ben demokrasi taraftarıyım, onu isterim, derse veya demokrasi ile İslam bağdaşır, derse veya parti de şeriat'tır, derse veya ben tebliğ metodunu kabul etmiyorum, derse veya partiyi, dolayısıyla demokrasiyi ayakta tutmak için sandık başına giderse veya parti de meşru bir yoldur, partiyi şemsiye veya ayakkabı olarak kullanmak şeriat'ta vardır, derse veya davamın tahakkuku için ben papaz elbisesi de giyerim, derse veya gerektiğinde putun önünde secde de ederim, derse veya şeriat'ı reddetmiş olan

anayasaya veya Atatürk ilke ve inkılaplarına parti tüzüklerinde yer verirlerse ve işte bütün bunlar; bu sözleri söylemek veya yazmak küfürdür, kâfirliktir. Söz ve yazı ile ifade edenler kâfir olurlar.

Keza; Mustafa Kemal'in maşatına gidip divan durursa veya herhangi bir yerde onun için saygı duruşu yaparsa veya Mustafa Kemal'i, „Büyük kahraman, eşsiz kumandan, ölümsüz Atatürk, cumhuriyetimizin banisi, memleket kurtarıcısı“ gibi sözlerle tebci ve tazim ederse veya ona hitaben, „Senin izindeyiz, senin yolundayız!..“ gibi sözler söylerse veya memleketin kurtuluş ve yükselişi Atatürk ilke ve inkılaplarına bağlı kalmaktadır, derse veya Atatürk sayesinde Hilafet kaldırıldı, şeriat kaldırıldı, medreseler kapandı, İslam hukukunun, İslam ceza hukukunun yerini batı hukuku, medenî hukuk aldı ve yine o sayede miras hukuku değiştirdi, erkek-kadın eşitliği getirildi, kadınlara eşit haklar tanındı, kadınlar hürriyete kavuştu, dinî nikâhın yerini medenî nikâh aldı, şapka ve medenî kıyafet kanunu getirildi derse veya Kur'an'a çöl kanunu derse veya Hz. Muhammed'e çöl bedevisi derse veya Kâbe Arab'ın olsun, Çankaya bize yeter derse veya Atatürk Türk'ün peygamberidir derse veya Atatürk ilâhtır derse veya Mustafa Kemal'in sünnetinden ibaret cumhuriyetin getirdiği bayramlardan birine katılırsa veya o günlerde şenlikler tertip ederse veya o günlerin hatırı için hediyeler ve ziyafetler hazırlarsa veya şeriat'ı red ve inkâr eden kâfir anayasaya oy verirse veya kâfir anayasayı, Atatürk ilke ve inkılablarını koruyacağına dair yemin ederse veya bu kâfir anayasaya ve her biri birer küfürden ibaret ilke ve inkılablara uyacaklarına ve o çerçevede çalışacaklarına dair parti tüzüklerinde yer verirlerse; işte; bütün bunların her biri birer küfür sözlerdir. Bunlardan birini söylerse veya yazarsa küfrüne hükmolunur ve küfre gider, nikâhı da bozulur. Tevbekâr olmadan, tevbe edip pişman olmadan ve aynı zamanda bu söyledikleri veya yazdıkları bu sözlerden nefret duymadıkça ve aynı zamanda bu işleri yapanlara ve bu sözleri söyleyenlere karşı nefret duymadıkça ve bunları düşman bilmedikçe tevbesi sahih olmaz, imanı sahih olmaz; kâfir olur.

İkrah-i mülcî, yani hayatı tehlikeye düşürecek bir zorlama olmadan lisaniyle küfrü gerektiren bir sözü söylerse, kalbinde iman olsa da kâfir olur. Ona kalbindeki iman fayda vermez. Çünkü, kâfir, küfrü konuşmasıyla bilinir. Öyleyse küfür sözü konuşursa veya yazarsa Allah indinde de bizim indimizde de kâfir olur.

Fakire verdiđi haram maldan sevap beklerse kâfir olur. Fakir de o malın haram olduğunu bile bile verene dua

etse o da kâfir olur.

Bir kimseye „Helaldan ye!“ dese o da „Bana haram daha sevimlidir, daha hoştur,“ derse kâfir olur.

Bir hikâye:

„Melekler ilim tahsil edenler için kanatlarını açarlar, çalışmalarından hoşnut ve memnun olduklarından dolayı“ mealindeki hadis-i şerif'i işiten bir talebe, meleklerin kanatlarını kırmak üzere ayağını yere vurur. Allah da ne yapar? Onun ayağını kurutur.

Bir kimse, „Ebu Hanife'nin kıyası hak değildir“ derse kâfir olur. Çünkü, kıyasın cevazının delili diğer ayetlerin yanında şu mealdeki ayet-i celile'dir:

„O, rüzgarı rahmetinin önüsüne müjde olarak gönderir. Sonunda o bulutları yüklenince onu, ölü bir memlekete yollarız derken onunla su indirir ve o su ile her türlü meyveler çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Düşünüp ibret alsınlar diye.“ (Araf, 57)

Bu ayette kıyasın isbatı vardır. Zira bu ayette ihtilafı bir meseleyi ittifaklı bir meseleye götürmektedir, döndürmektir, benzetmektir. Çünkü onlar biliyor ve inanıyorlar ki, Allah Teala yağmurunu indirir, yerden nebat bitirir. Ve bu hadisede aralarında bir ihtilaf yoktur. Rabb'ülâlemin bu ittifak ettikleri meseleye ihtilaf edip durdukları „Ölülerin dirilme“ meselesini kıyas etti.

Şeriat'ın ilimleriyle ilgili küfür sözler:

Tevhid, fıkıh, tefsir ve hadis ilimleri, bunların usul ilimleri ve bunların dayandığı alet ilimleri şer'î ilimlerdenidir. Bir kimse bunlardan birini reddetse veya alaya alsın veya hor görse kâfir olur.

Kişi yüksek bir makamda oturmuş, etrafına toplanan adamlar da istihzarî ona sualler soruyorlar, o da alaylı bir edâ ile onlara cevap veriyor ve yaptıkları bu işe gülüyor ve eğlenmeye alıyorlar. Bunların hepsi kâfir olur. Çünkü, ilim ve ulema ile alay etme küfürdür.

Bir kimse: „Ne imamların fetvalarına kâil olurum ve ne de onların fetvalarıyla amel ederim“ derse, ona tevbe ve istiğfar lazımdır.

Bir kimse, ilim müzakeresi yapan bir âlime, bu bir şey değildir veya bu ne işe yarar; paranın bulunması gerekir. Çünkü, izzet ve hürmet bugün para içindir, ilim için değildir, derse kâfir olur.

Kendi nefsinin küfrüne rıza göstermesi mutlaka küfürdür. Başkasının küfrüne onun için küfrü güzel görerek razı olmak ise bilittifak küfürdür. Şayet onun azabının şiddetli olmasını istemek için şerir ve zararlı olduğundan dolayı, yani Allah, ondan intikam alsın ve ona şiddetle azab etsin diye, küfrüne rıza göstermesi kendisini küfre götürmez. Buna delil, Hz. Musa'dan hikâye olarak Allah Teala şöyle buyurur:

„Ya Rabb'î! Onların mallarını tağyir et, kalblerini bağla ki, azab-ı elimi görünceye kadar iman etmesinler.“ (Yunus, 88)

Tatarhâniye'de şöyle anlatılır:

Hz. Musa'nın bu şekilde bedduası ve bunu Kur'an'ın nakletmesi gösterir ki, bir zâlime, seni Allah küfür üzere öldürsün veya Allah senin imanını selbetsin diye beddua ettiği zaman bu bedduayı yapan adam küfre gitmez.

Nisab isimli kitabda zikrolunmuştur ki, esah olan kâfir

olmaz. Ve bu mesele küfrün güzel görülmemesi üzerine mahmumdur.

Siyer-i Kebir şerhinde Şeyhülislam'dan şu nakledilir: Başkasının küfrüne rıza, güzel görsün veya görmesin, bazılarında göre mutlaka küfürdür. Yine o kitapta deniyor ki, biz Ebu Hanife'den bir rivayete vakıf olduk ki, tafsilata gitmeksizin başkasının küfrüne rıza küfürdür. İkinci dirayet bakımından daha kuvvetlidir. Bezzaziye'de küfre rıza küfürdür diye meşayihin kelamı işte bunun üzerine hamlolunur. Camiülfeteva'dan da naklolunmuştur ki, esah olan budur.

Küfrü gerektiren bir sözü, dil sürçmesi olmaksızın isteyerek ve onun küfür olduğunu bildiği halde konuşması bilittifak küfürdür. Ama, o sözün küfür olduğunu bilmiyerek konuşması ulemanın ammesi indinde küfür, yani yine küfre gider.

Tatarhâniye'de beyan edilmiştir: Bir kimse küfür kelimesinin, onun küfür kelimesi olduğunu bilmemekle beraber, kendi ihtiyariyle, yani kendi isteğiyle söylese ulemanın bütünü indinde yine kâfir olmuştur. Bilgisizliği mazur gösterilemez. Mâzur sayılıp küfre gitmediği söylenirse de bu, bir kıl kavlidir. Çünkü, şeriat zahire göre hükmeder; kalpler Allah'ın indinde muteberdir; şer'î hükümleri tatbikde değil..

Yukarıdaki meselede, „Kendi ihtiyariyle, kendi isteğiyle“ tabiri geçti. Ama, o küfür sözü kerhen söylerse, yani ikrah-ı mülcî ile söylerse, daha açık bir ifade ile, „Seni öldürürüz, senin bir uzvunu keseriz!“ gibi tehditler karşısında o küfür kelimesini konuşursa ve fakat konuşurken de kalbi imanla dolu, kalbinde imanını muhafaza ediyor. Bu takdirde küfre gitmez. Çünkü, **„Artık ondan kalem kaldırılmıştır“** mealindeki hadisile **„Kalbi imanla mütmeim olduğu halde (hayat tehlikesiyle) zorlanan (tehdit edilen) kişi müstesna!..“** mealindeki ayetin hükmüne girer. Ammar b. Yasir hakkında olduğu gibi. Mâlum: Ammar b. Yasir'e müşrikler şöyle demişti:

„Sen şayet Muhammed'i inkâr edersen; seni öldürmeyiz...“ O da onların istediği sözü söyledi de serbest bırakıldı. Ammar, Peygamber (s.a.v.)'e geldi ve başından geçenleri üzümlere anlattı. Allah Resulü, kendisine sordu: „O anda kalbini nasıl buldun?“ O da „İmanla mütmeim buldum!“ cevabını verdi. Bunun üzerine Allah Resulü şöyle buyurdu:

„Onlar tekrar sana böyle bir şeyi teklif ederlerse, sen de aynı şeyi iade et!“ (Mevahip ve diğerleri)

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6